

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 2Csp/8/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8220200230
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Krochtová
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2021:8220200230.5

Rozhodnutie

Okresný súd Bardejov sudkyňou JUDr. Katarínou Krochtovou v právnej veci žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtina 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanej S. H.Á., T.. XX.XX.XXXX, H. T.. W.. H. XXXX/X, XXX XX H., zast. JUDr. Peter Vachan, advokát so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, o zaplatenie sumy 347,95 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o sumu 53,85 Eur s príslušenstvom, **z a s t a v u j e**.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu **z a m i e t a**.

III. Žalovaná **m á** voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 03.02.2020 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 347,95 Eur spolu s 5,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 347,95 Eur od 27.06.2017 do zaplatenia.

2. V žalobe dôvodil tým, že je právnym nástupcom Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 (ďalej len „CFH“), ktorý so žalovanou uzatvoril dňa 21.09.2016 zmluvu o pôžičke č. 7169947/7590503504, na základe ktorej poskytol žalovanej celkovú sumu pôžičky 400,00 Eur. Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 11,17 Eur až do celkovej sumy pôžičky vo výške 670,20 Eur. Do podania žaloby žalovaná uhradila z vyššie uvedenej zmluvy sumu 116,47 Eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca dňa 26.04.2017 listom - predžalobná upomienka vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo, žalobca dňa 19.06.2017 úver zosplatnil, o čom žalovanú informoval listom zo dňa 21.06.2017. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania žaloby predstavoval sumu 347,95 Eur. Žalobca si zároveň uplatnil aj zákonné úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne od 27.06.2017 do zaplatenia. Tiež si uplatnil nárok na náhradu trov konania.

3. Žalovaná sa k podanej žalobe vyjadrila prostredníctvom svojho právneho zástupcu v podaní doručenom súdu dňa 10.03.2020, pričom nárok žalobcu poprela v celom rozsahu. Argumentovala tým, že žalobca neuviedol, akým spôsobom bola v danom prípade overená bonita klienta. Taktiež namietala, že žalobca nepredložil žiadne dôkazy, ktorými by preukázal vznik nároku na náklady na vymáhanie pohľadávky. Okrem toho tvrdila, že zo strany žalobcu neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, keďže žalobca nepredložil dôkaz o tom, že oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti sa dostalo do jej dispozičnej sféry. Preto

podľa žalovanej žalobca nemá nárok na splátky splatné po podaní žaloby, nakoľko v tejto časti bola žaloba podaná predčasne. Na základe toho žalovaná navrhla žalobu zamietnuť a priznať jej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Na vyjadrenie žalovanej reagoval žalobca prostredníctvom právneho zástupcu v podaní doručenom súdu dňa 12.06.2020. Vo vyjadrení uviedol, že oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu bolo žalovanej zaslané obyčajnou poštou, nakoľko pred zosplatnením bola žalovanej adresovaná výzva spolu s doručenkou, kde bola žalovaná upozornená na možnosť zosplatnenia. Podľa žalobcu sa žalovaná o zosplatnenie mohla dozvedieť najneskôr doručením podanej žaloby. K preverovaniu bonity žalobca uviedol, že žalovaná spĺňala štandardné riskové podmienky, vyhlásila, že jej nie sú známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na plnenie dlhu. Zároveň z titulu zamestnania žalovaná preukázala výšku príjmu a mesačné výdavky. Pokiaľ ide o náklady na vymáhanie pohľadávky, ktoré podľa žalovanej nepreukázal, žalobca uviedol, že tieto si v konaní neuplatňuje. Z uvedených dôvodov žalobca trval na podanej žalobe.

5. Dňa 31.07.2020 žalobca podal návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu, a to z dôvodu postúpenia pohľadávky. O návrhu súd rozhodol uznesením č. k. 2Csp/8/2020-113 zo dňa 19.11.2020 tak, že pripustil, aby do konania na miesto žalobcu vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o.

6. V podaní doručenom súdu dňa 19.08.2020 žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedla, že veriteľ nepostupoval s odbornou starostlivosťou pri preverovaní bonity žalovanej, keďže túto bonitu neposudzoval na základe riadnych údajov o príjmoch a výdavkoch, tieto neanalyzoval a nevyhodnocoval. Zotrvávala tiež na tvrdení, že žalobca nepreukázal doručenie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, čo znamená, že neboli splnené podmienky pre mimoriadne zosplatnenie dlhu. Na podporu svojich argumentov na zamietnutie žaloby žalovaná v podaní doručenom súdu dňa 10.02.2021 namietala neplatnosť postúpenia pohľadávky na žalobcu, a to z dôvodu, že pohľadávku postúpila Všeobecná úverová banka, a.s. (právny nástupca CFH), ktorá bola povinná dodržať postup podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Výzvou v zmysle tohto zákonného ustanovenia nemôže byť podľa žalovanej predžalobná upomienka, ani oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Na základe uvedeného žalovaná namietala aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v danom spore, a preto navrhla, aby súd žalobu zamietol.

7. Na námietku žalovanej o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie reagoval žalobca prostredníctvom právneho zástupcu v podaní doručenom súdu dňa 24.02.2021. Uviedol, že úver poskytovala spoločnosť CFH, ktorá nikdy bankou nebola, pričom poskytnutý úver nebol bankovým produktom. Ak by aj postúpenie pohľadávky podliehalo splneniu podmienok v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, podmienky splnené boli. Žalobca dodal, že pred postúpením pohľadávky bola žalovaná napriek písomnej výzve nepretržite v omeškaní viac ako 90 dní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku. Pôvodný veriteľ ju preukázateľne vyzval na splnenie dlhu písomnou výzvou zo dňa 26.04.2017, ktorá jej bola doručená dňa 16.05.2017. Právny názor právneho zástupcu žalovanej, že písomná výzva má byť dlžníkovi zaslaná bezprostredne pred postúpením, nemá podľa žalobcu oporu v zákone. Predžalobnou upomienkou zo dňa 26.04.2017 CFH upozornil žalovanú na to, že je v omeškaní so splácaním dlhu a zároveň ju vyzval k úhrade omeškaných splátok s upozornením, že v opačnom prípade bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Nakoľko zo strany žalovanej nedošlo k úhrade omeškaných splátok, pôvodný veriteľ pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru v celosti ku dňu 19.06.2017. Zosplatnenie bolo žalovanej oznámené listom zo dňa 21.06.2017. Oznámenie bolo žalovanej zaslané formou obyčajnej listovej zásielky, preto z tohto dôvodu žalobca doručenkou do konania nepredložil. Žalobca zároveň doplnil, že o zmene strany sporu bolo rozhodnuté uznesením zo dňa 19.11.2020, ktorým súd zmenu strany sporu na strane žalobcu pripustil. Žalobca vyslovil názor, že jeho aktívna vecná legitímácia je v danom spore daná, a preto žiadal žalobe vyhovieť.

8. Podaním doručeným súdu dňa 14.04.2021 žalobca vzal žalobu v časti o zaplatenie sumy 53,85 Eur s príslušenstvom späť, a to vzhľadom na čiastkové plnenia žalovanej dňa 13.12.2019 v sume 17,37 Eur, dňa 14.01.2020 v sume 17,37 Eur a dňa 18.02.2020 v sume 19,11 Eur. V tejto časti žiadal konanie zastaviť a vrátiť krátený súdny poplatok.

9. Súd vo veci nariadil pojednávanie na dňa 21.04.2021, na ktorom neboli prítomné strany sporu, ani ich právni zástupcovia. Všetci ospravedlnili svoju neúčast' na pojednávaní a súhlasili, aby sa konalo v ich neprítomnosti. Na pojednávaní súd vyhlásil rozsudok.

10. Súd vykonal dokazovanie, a to oboznámením sa s obsahom žaloby a jej prílohami, a to zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 21.09.2016, predžalobnou upomienkou a doručenkou, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 21.06.2017, prehľadom splátok a úhrad, notárskou zápisnicou o zlúčení CFH s nástupníckymi spoločnosťami VÚB, a.s. a VÚB Leasing, a.s., návrhom na zmenu subjektu na strane žalobcu spolu s listinnými dôkazmi, uznesením o pripustení zmeny subjektu na strane žalobcu, písomnými vyjadreniami strán sporu, čiastočným späťvzatím žaloby a ďalšími súvisiacimi listinnými dôkazmi.

11. Súd zistil, že spoločnosť CFH uzavrela so žalovanou dňa 21.09.2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej CFH poskytla žalovanej úver vo výške 400,00 Eur s mesačnou splátkou v sume 11,17 Eur v počte splátok 60, pri ročnej úrokovej sadzbe 25,04 %, RPMN 25,02 %, odplatom 25,02 %, najvyššou prípustnou výškou odplaty 25,04 %, priemernou hodnotou RPMN 20,01 %. Celkové náklady spotrebiteľa predstavovali sumu 270,20 Eur a celková čiastka predstavovala sumu 670,20 Eur. Prvá splátka bola splatná dňa 20.10.2016 a ďalšie splátky boli splatné k 20. dňu v mesiaci. Doba trvania zmluvy bola dojednaná do splatenia všetkých záväzkov spotrebiteľa podľa tejto zmluvy. Termín konečnej splatnosti poskytnutého úveru bol dohodnutý na dňa 20.09.2021.

12. Podľa Notárskej zápisnice sp. zn. N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCR1s 55029/2017 zo dňa 11.12.2017 došlo k zlúčeniu CFH so spoločnosťami VÚB, a.s. a VÚB leasing, a.s., a to tak, že CFH zanikla a nástupníckymi spoločnosťami sa stali VÚB, a.s., a VÚB leasing, a.s. Z označenej notárskej zápisnice, časti nazvanej „PROJEKT ROZDELENIA ZLÚČENÍM“, časti 3. Predmet projektu, bodu 3.3 písm. a) a b) vyplýva, že VÚB leasing, a.s. bude pokračovať v produkte QCar a produkte Triangel - splátkový predaj zanikajúcej spoločnosti. Podľa bodu 3.4. v prevádzkovaní Ostatného podnikania bude pokračovať VÚB, a.s.

13. Na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 a následnej žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 07.07.2020 adresovanej zo strany VÚB, a.s. aktuálnemu žalobcovi, bola na žalobcu postúpená pohľadávka aj voči žalovanej, čo jej bolo oznámené listom zo dňa 27.07.2020 odoslaným na poštovú prepravu toho istého dňa. V priebehu konania súd na návrh žalobcu uznesením zo dňa 12.11.2020 pripustil, aby namiesto žalobcu vstúpila do konania spoločnosť Intrum Slovakia s. r. o., Mýtňa 48, Bratislava, IČO: 35 831 154.

14. Z prehľadu splátok a úhrad žalovanej súd zistil, že žalovaná zo zmluvy č. 7169947 uhradila v prospech právneho predchodcu žalobcu celkovo sumu 116,47 Eur.

15. Predžalobnou upomienkou zo dňa 26.04.2017 spoločnosť CFH upozornila žalovanú na nedoplatok na splátkach vo výške 33,51 Eur a zároveň ju informovala, že v prípade, ak do 05.06.2017 neuhradí splátku splatnú v mesiaci 02/2017, bude oprávnená úver zosplatiť. Výzva bola žalovanej doručená dňa 12.05.2017.

16. Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 21.06.2017 spoločnosť CFH oznámila žalovanej, že jej dlh z úverovej zmluvy č. 7590503504 sa stal splatným v celom rozsahu naraz, keďže dlžné splátky neuhradila v stanovenej lehote. Výška dlhu predstavovala 419,79 Eur. Dôkaz o doručovaní tejto písomnosti žalovanej žalobca do konania nepredložil.

17. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku, žalobca môže vziať žalobu späť.

18. Podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak je žaloba vzatá späť šťastí, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

19. Podľa § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

20. Žalobca vzal žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 53,85 Eur s príslušenstvom, a to vzhľadom na úhrady žalovanej realizované dňa 13.12.2019 v sume 17,37 Eur, dňa 14.01.2020 v sume 17,37 Eur a dňa 18.02.2020 v sume 19,11 Eur. Keďže žalobca vzal žalobu späť predtým, než sa začalo predbežné

prejednanie sporu a pojednávanie, súhlas žalovanej so späťvzatím nebol potrebný, preto súd konanie v tejto časti zastavil.

21. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

22. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k uzavretiu zmluvy, Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

24. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

25. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon o bankách“ a „zákon č. 483/2001 Z. z.“) v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky, Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

26. Podľa § 2 ods. 1 zákona o bankách, Banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá je úverovou inštitúciou podľa osobitného predpisu a ktorá má bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje.

27. Podľa § 5 písm. h) zákona o bankách, Na účely tohto zákona sa rozumie klientom banky alebo pobočky zahraničnej banky osoba, s ktorou má banka alebo pobočka zahraničnej banky v rámci výkonu bankových činností uzavretý obchod. Podľa písm. i) citovaného zákonného ustanovenia bankovým obchodom sa rozumie vznik, zmena alebo zánik záväzkových vzťahov medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a jej klientom a akékoľvek operácie súvisiace s bankovými činnosťami vrátane nakladania s vkladmi.

28. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že medzi právnym predchodcom banky (CFH) a žalovanou bol založený záväzkový vzťah, a to zmluvou o úvere zo dňa 21.09.2016, na základe ktorej

CFH poskytol žalovanej úver vo výške 400,00 Eur s mesačnou splátkou v sume 11,17 Eur v počte splátok 60, pri ročnej úrokovej sadzbe 25,04 %, RPMN 25,02 %, odplatom 25,02 %, najvyššou prípustnou výškou odplaty 25,04 %, priemernou hodnotou RPMN 20,01 %. Celkové náklady spotrebiteľa predstavovali sumu 270,20 Eur a celková čiastka predstavovala sumu 670,20 Eur. Prvá splátka bola splatná dňa 20.10.2016 a ďalšie splátky boli splatné k 20. dňu v mesiaci. Doba trvania zmluvy bola dojednaná do splatenia všetkých záväzkov spotrebiteľa podľa tejto zmluvy. Termín konečnej splatnosti poskytnutého úveru bol dohodnutý na dňa 20.09.2021.

29. Súd považoval za nesporné, a to vzhľadom na povahu účastníkov tejto zmluvy, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, keďže CFH ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetnú zmluvu so žalovanou, ktorá je fyzickou osobou - nepodnikateľom (čo vyplýva z označenia žalovanej identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa - menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom, číslom občianskeho preukazu). Zároveň ide i o spotrebiteľský úver.

30. Súd sa primárne zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

31. Právna úprava postúpenia pohľadávky je obsiahnutá v § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka. Postupcom pohľadávky na žalobcu bola Všeobecná úverová banka, a.s. (ktorá sa v zmysle notárskej zápisnice označenej v bode 12. odôvodnenia tohto rozsudku stala právnym nástupcom spoločnosti CFH), teda banka v zmysle § 2 ods. 1 zákona o bankách, pričom žalovaná sa s poukazom na právne nástupníctvo banky stala jej klientom. V okolnostiach takýchto prípadov sa postúpenie pohľadávky okrem ustanovení Občianskeho zákonníka riadi aj § 92 ods. 8 zákona o bankách. Súd preto musel posúdiť, či boli splnené zákonné podmienky pre postúpenie tzv. bankovej pohľadávky. Zákon o bankách totiž nad rámec pravidiel cesie v Občianskom zákonníku sprísňuje pravidlá pri postupovaní pohľadávok z bánk na iné subjekty. Súd má za to, že § 92 ods. 8 zákona o bankách neupravuje výnimky z bankového tajomstva, ale upravuje postup veriteľa pri postúpení bankovej pohľadávky na tretí subjekt. V tejto súvislosti súd konštatuje, že postúpiť bankovú pohľadávku zákon o bankách umožňuje iba 1.) v tej časti, ktorá je po splatnosti, 2.) iba po písomnej výzve na splnenie, 3.) výzva musí byť zo strany banky, 4.) omeškanie napriek písomnej výzve trvá viac ako 90 dní. Zákonné ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách vyžaduje písomnú výzvu banky klientovi, ktorý je v omeškaní so splnením, čo i len časti svojho peňažného záväzku. Ak zákon hovorí o omeškaní klienta banky so splnením, čo i len časti svojho peňažného záväzku, potom sa nesplnená povinnosť musí rozhodne týkať splatných splátok úveru. Citované ustanovenie umožňuje banke postúpiť pohľadávku písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou za predpokladu doručenia písomnej výzvy klientovi banky a po tom, čo je následne dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku.

32. Súd uvádza, že v danom prípade nebol pre postúpenie bankovej pohľadávky splnený významný predpoklad, a to výzva banky, ktorá by sa dostala do dispozičnej sféry žalovanej. Žalobca v danom prípade predložil predžalobnú výzvu doručенú žalovanej a písanú spoločnosťou CFH, o ktorej samotný žalobca tvrdil, že táto spoločnosť nikdy bankou nebola. Okrem toho žalobca do konania predložil aj Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, v ktorom CFH žalovanú vyzval na úhradu celkového dlhu, ale skutočnosť, že sa táto písomnosť dostala do dispozičnej sféry žalovanej, nevedel preukázať. Pritom výzva banky je základným predpokladom pre postúpenie bankovej pohľadávky a musí predchádzať postúpeniu aspoň 90 dní. Súd zastáva názor, že z dikcie § 92 ods. 8 zákona o bankách jednoznačne vyplýva, že banka musí preukázateľne písomne vyzvať dlžníka na plnenie splatného dlhu 90 dní pred postúpením pohľadávky.

33. V súvislosti s uvedeným súd poukazuje na právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28. marca 2018, v ktorom najvyšší súd judikoval: Podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ).

34. Súd uvádza, že pokiaľ uznesením č. k. 2Csp/8/2020-113 zo dňa 19.11.2020 pripustil, aby do konania na miesto žalobcu vstúpil aktuálny žalobca, išlo o procesné rozhodnutie, pri ktorom súd posudzuje

predložené listinné dôkazy z hľadiska formálnych súvislostí. V rámci tohto rozhodnutia súd neskúmal ďalšie hmotnoprávne predpoklady potrebné pre platné postúpenie pohľadávky, ktorými sú v okolnostiach daného sporu podmienky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Tieto súd skúmal až v súvislosti s posúdením aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní vo veci samej.

35. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, že sa platne stal vlastníkom postúpenej pohľadávky, ktorú v tomto spore uplatňuje. Preto súd žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu zamietol (k tomu pozri napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17CoCsp/47/2020 zo dňa 25.03.2021).

36. S ohľadom na uvedené považoval súd bez právneho významu zaoberať sa ďalšími argumentmi strán sporu, pretože vzhľadom na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu sa tieto nejavili ako zásadné s možnosťou vplyvu na ratio decidendi rozhodnutia.

37. O trovách konania v danej veci súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Podľa názoru súdu žalobca zaviniel čiastočné zastavenie konania, pretože aj napriek čiastočným platbám žalovanej by súd žalobu inak aj v tejto časti zamietol. Okrem toho žalobca vzal sčasti žalobu späť ohľadom dvoch platieb žalovanej, ktoré realizovala ešte pred podaním žaloby, čo tiež svedčí o procesnom zavinení žalobcu vo vzťahu k čiastočnému zastaveniu konania. Vzhľadom na zamietnutie žaloby v prevyšujúcej časti je potrebné konštatovať, že žalovaná bola v tejto časti úplne úspešná. Z uvedených dôvodov má žalovaná voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku, a to samostatným uznesením. Súd dodáva, že v danej veci nezistil a sporové strany netvrdili žiadne skutočnosti, ktoré by si vyžadovali potrebu aplikácie § 257 Civilného sporového poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.